

Domáca rodinná pobožnosť

5. pôstna nedeľa, Smrtná, CZ ECAV Badín

(vedie ju a text číta ... otec, mama, dieťa, starí rodičia...)

V mene Boha Otca Syna i Ducha Svätého. Amen.

Máme 5. pôstnu nedeľu s názvom Smrtná nedeľa. Je to zvláštny názov a zvyčajne sa pripomína, že tento názov súvisí s rozhodnutím veľrady v Jeruzaleme, že Ježiš musí zomrieť. Rozhodnúť o smrti, o živote. Také zvláštne. Má človek túto kompetenciu?

Hovorí sa o ťažkej situácii v krajinách, kde nemoc týchto dní pôsobí veľmi agresívne a lekári musia ako vo vojne rozhodovať koho idú liečiť, zachraňovať a kto si už túto záchranu nezaslúži. Desivé.

Naša existencia je veľmi často o rozhodovaní či život, či smrť. Ono to spolu súvisí, len je to iný uhol pohľadu. Mnohé rozhodnutia sú ukryté v našich slovách, v našich skutkoch, v našej zodpovednosti a je tu ešte iný rozmer, ten duchovný. A potom sa bavíme o živote večnom alebo večnom zatratení. Čo s tým?

Verím, že sme na dobrej ceste a rozhodli sme sa pre život, pre ten, ktorý nám dal On, lebo v prvom rade sa On rozhodol dať nám šancu, dať nám život. Ale v tom rozhodnutí našiel svoju smrť. Tak to bolo s Ježišom. Naším mocným Pánom a Kráľom, ktorého zavrhlí a odsúdili. Vážme si to a kráčajme cestou života. Nech je posilnením aj táto domáca pobožnosť.

Prečítajme si spolu slová Žalmu 43:

„Prisúď mi právo, Bože, a zasad' sa o môj spor proti neláskavému národu, oslobod' ma od muža lstivého a zvráteného! ² Lebo Ty, Bože môj, si mojím útočiskom; prečo si ma zavrhol? Prečo mám chodiť v smútku, utláčaný nepriateľom? ³ Ó, zošli svoje svetlo a svoju pravdu! Ony nech ma vedú a privedú na Tvoj svätý vrch a ku Tvojim príbytkom, ⁴ aby som pristúpil k Božiemu oltáru a k Bohu svojho radostného plesania a na harfe Ťa oslavoval, Bože, Bože môj! ⁵ Prečo si skleslá, duša moja, a zmietaš sa vo mne? Očakávaj Boha, lebo ešte ďakovať budem Jemu, spaseniu svojej tváre, svojmu Bohu! „ Amen.

Pomodlime sa!

Drahý náš Pane, mocný Bože, otvárame k Tebe svoje srdcia a ďakujeme za milosť nového dňa. V Tebe je naša nádej a Ty nám vždy znovu ponúkaš svetlo života. Ale aj svetlo Tvojho slova, Tvojej pravdy, ktorá je nám tak vzácna.

Požehnaj nám aj túto nedeľu, v ktorej začíname s biblickými dejmi opísanými v Pašiách. Daj nech tieto texty zasiahnu naše srdcia, aby sme v nich znovu našli to pravé a zásadné poslanstvo duchovného života.

Ďakujeme za Tvojho milého Syna, ktorého si vydal ceste kríža, aby sme v Ňom mali záchranu. V Ňom vidíme aj záchranu v týchto ťažkých a ojedinelých časoch, na ktoré sme neboli pripravení. Stoj Pane pri nás, posilňuj nás a udržuj v živej viere.

Bud' osobite s tými, ktorí nesú bremená nemoci, starostlivosti a iných povinností a prác, ktoré musia nevyhnutne konať v týchto dňoch. Upokoj tých, ktorí sa v neistote umárajú, či v strachu o budúcnosť. Neopúšťaj ich, ani nás, ó Hospodine. Amen.

Alternatíva 1:

V tejto časti pokiaľ je možné otvorte si knižočku Pašie a od prvej piesne č. 112, v. 1 a 7, ktorá je tam uvedená. Čítajte si jednotlivé texty striedané s piesňami. Ak náhodou neviete nápev piesne, stačí si text piesne prečítať. V časti –kázeň- si prečítajte biblické zamyslenie z obsahu tejto pobožnosti, na text J 19, 28.

Záver pobožnosti vykonajte podľa programu textu pobožnosti, teda premýšľanie nad kázňou, tiché modlitby, Otčenáš, Áronovské požehnanie, pieseň č. 448/ 1a 3 verš.

Alternatíva 2:

V prípade, že nemáte Pašie zaspievajte si pieseň č. 112 z ES a pokračujeme podľa programu pobožnosti...

Prečítajte si text z Evanjelia podľa Jána 8. Kapitoly, verše 46-59:

„Kto z vás ma usvedčí z hriechu? A keď pravdu hovorím, prečo mi neveríte? ⁴⁷ Kto je z Boha, počúva Božie slová; vy preto nepočúvate, lebo nie ste z Boha. ⁴⁸ Židia mu povedali: Či nehovoríme dobre, že si Samaritán a démonom posadnutý? ⁴⁹ Ježiš odpovedal: Ja nie som posadnutý, ale ctím si Otca. Vy ma však zneuctújete. ⁵⁰ Ja nehľadám svoju slávu; jesto, kto ju hľadá a kto súdi. ⁵¹ Veru, veru vám hovorím: Ak niekto zachováva moje slová, neokúsi smrť naveky. ⁵² Povedali Mu Židia: Teraz sme poznali, že si posadnutý. Abrahám umrel, i proroci, a Ty hovoríš: Kto zachováva moje slová, neokúsi smrť naveky. ⁵³ Či si Ty väčší ako náš otec Abrahám, ktorý umrel? I proroci umreli; kým sa robíš? ⁵⁴ Ježiš odpovedal: Ak sám seba oslavujem, moja sláva za nič nestojí. Oslavuje ma môj Otec, o ktorom vy hovoríte, že je vašim Bohom. ⁵⁵ Vy ste Ho však nepoznali, ale ja Ho poznám; a keby som riekol, že Ho nepoznám, bol by som luhárom vám podobným; ale poznám Ho a zachovávam Jeho slovo. ⁵⁶ Váš otec Abrahám sa veselil, že uvidí môj deň; i videl a radoval sa. ⁵⁷ Povedali Mu Židia: Päťdesiat rokov ešte nemáš, a Abraháma že si videl? ⁵⁸ Ježiš im riekol: Veru, veru, hovorím vám: Skôr, ako bol Abrahám, ja som. ⁵⁹ I zdvihli kamene, aby hádzali na Neho. Ježiš sa však ukryl a prejdúc pomedzi nich, vyšiel z chrámu.“

Slovo nášho Boha zostáva naveky. Amen.

Zaspievajme si pieseň z Ev. spevníka č. 333.

Kázeň

Milost' vám a pokoj, od Boha nášho Otca a od Pána a Spasiteľa Ježiša Krista!

Prečítajme si slovo Písma z Evanjelia podľa Jána 19. kapitoly verš 28:

„ Žízni!“

Milé sestry a bratia!

Veľrada rozhodla o Ježišovej smrti. Všetko smerovalo k tomu, aby bol Ježiš odsúdený. Využili všetky legálne i nelegálne možnosti. Také to bolo, povieme si, až celkom dobre pochopiteľné spôsoby, ktoré sa uplatňovali a uplatňujú v každej dobe. Výsledok? Ježiš na kríži.

A „tam na kríži, na Golgote...“, tam je síce naša útecha, ale bolo tam aj veľa bolesti a utrpenia Božieho Syna. Bolesť, poníženie, opustenosť, ľudská zloba a hriech, za ktorý umieral. Chvilami ticho a chvíľami krik alebo len šepkané slová. A jedno z tých slov bolo takéto: Žízňim. Z Ježišových úst vyrieknuté. Z úst Božieho Syna, z úst Toho, ktorý má vodu večného života. Kam smeruje naše myšlienky toto zvolanie?

Žízňim. Zvláštne slovo. Náš preklad Ježišovho zvolania z kríža, ktorému však dobre rozumieme, aj bez toho, aby sme povedali aktuálnejší: „Som smädný.“

Žízňim. A nielenže rozumieme slovu, ale mám pocit, že nateraz veľmi citlivo aj obsahu. V tomto čudnom období nášho sveta si ľudia niektoré veci uvedomujeme viac, chápeme ich ináč a to, čo sme predtým možno len tak povrchno čítali z Pašií, zrazu to nadobúda celkom hlbší a plnší rozmer, priamo v nás.

Žízňime. Sme vytiahnutí na kríž, aby sme videli náš život zhora, inými očami, cez neistotu a strach, cez otázky, na ktoré nateraz niet odpoveď.

Žízňime po pokoji, po skončení týchto dní, aby bolo všetko zasa normálne, hoci to len začalo. Žízňime po zdraví a uzdravení, po lieku. Žízňime po slove, ktoré sa k nám dostáva inou cestou ako zvyčajne. Žízňime po pochopení a ľudskosti, i láske, v tejto zvláštnej skúsenosti, o ktorej veríme, že sa predsa skončí dobre.

*Ježiš na kríži volal: „Žízňim.“ A bolo to úplne iné ako to naše. Bol to smäd na skutočnej hranici života a smrti. Naozaj telesne žízňil, trpel a telo si pýtalo vodu. Ale mohol to byť aj iný smäd. Keď si pozorne všimneme biblický text, je tu napísané, „aby sa naplnilo Písmo, Ježiš zvolal: Žízňim.“ Takýchto odvolávok – „aby sa naplnilo Písmo“ je v Novej zmluve veľa. Tieto Ježišove slová sa zvyknú chápať aj ako odkaz **na Žalm 22, kde sa píše**: „...ako črep vyschla moja sila a jazyk sa mi k d'asnám prilepil, kladiáš ma do prachu smrti. ... Lebo psi ma obklúčili, obkolesila ma tlupa zlosynov a prebodli mi ruky a nohy.“ Kristov smäd ukrytý za zvolaním „Žízňim“ je teda smädом naplnenia poslania trpiaceho Spasiteľa.*

Ako kresťania sa viac a viac obraciame k Bohu, v modlitbách, v zjednotení, ale zároveň žijeme i v zvestovaní nádeje, že sme v rukách Božích. To všetko dokážeme i môžeme vďaka Tomu, ktorý na kríži zvolal aj za nás: „Žízňim!“ Jeho, Kristovo žízňenie je cestou k uhaseniu nášho smädu po skutočnom živote teraz i naveky. Ak sme dnes na niečo, na niekoho nahnevani, ale sme smutní, alebo sa bojíme, alebo sa nám niečoho nedostáva, stačí len malá modlitba, len jedno slovo, v pokore: Žízňim! V tom slove je Kristova láska a moc s nami viac ako si vieme predstaviť. Amen.

Premýšľajme nad slovami biblického zamyslenia a v osobnom tichu sa modlime k Pánovi.

Po tomto modlitebnom tichu sa na záver tak pomodlime, ako nás to naučil náš Pán:

„Otčenáš...“

Na záver našej domácej pobožnosti prijmime požehnanie cez slová zo 4. knihy Mojžišovej, 6. kapitoly, ktoré poznáme ako Áronovské požehnanie.

Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ochraňuje!

Nech rozjasní Hospodin svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý!

Nech obráti Hospodin svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj! Amen.

Na záver možno zaspievať pieseň z ES č. 448/ 1a 6.

Pripravil:

Roman Dovala, zb. farár CZ ECAV Baďín

29.3. 2020